

DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)

10. november 2005 *

I sag C-29/04,

angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 28. januar 2004,

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved K. Wiedner, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøger,

mod

Republikken Østrig ved M. Fruhmann, som befuldmægtiget,

sagsøgt,

* Processprog: tysk.

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne K. Schiemann (refererende dommer), J.N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts og M. Ilešič,

generaladvokat: L.A. Geelhoed
justitssekretær: R. Grass,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 21. april 2005,

afsagt følgende

Dom

- 1 Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har anlagt sag med påstand om at det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler (EFT L 209, s. 1), idet byen Mödling har indgået en kontrakt om bortskaffelse af affald, uden at de procedure- og offentliggørelsesregler, som er foreskrevet ved direktivets artikel 8, sammenholdt med artikel 11, stk. 1, og artikel 15, stk. 2, er blevet overholdt.

Retsforskrifter

2 Artikel 1 i direktiv 92/50 har følgende ordlyd:

»I dette direktiv forstås ved:

a) »*offentlige tjenesteydelsesaftaler*« gensidigt bebyrdende aftaler, der indgås skriftligt mellem en tjenesteyder og en ordregivende myndighed [...]

[...]

b) »*ordregivende myndigheder*« staten, lokale myndigheder, offentligretlige organer og sammenslutninger af en/et eller flere af disse lokale myndigheder eller offentligretlige organer.

[...]

c) »*tjenesteydere*« fysiske eller juridiske personer, herunder offentlige organer, der tilbyder udførelse af tjenesteydelser [...]

d) »*offentligt udbud*« nationale fremgangsmåder, hvorved alle interesserede tjenesteydere kan afgive bud

- e) »*begrænset udbud*« nationale fremgangsmåder, hvorved kun de tjenesteydere, der af den ordregivende myndighed har modtaget opfordring dertil, kan afgive bud
- f) »*udbud efter forhandling*« nationale fremgangsmåder, hvorved de ordregivende myndigheder henvender sig til bestemte tjenesteydere og forhandler aftalens vilkår med en eller flere af disse

[...]

3 Følgende bestemmes i direktivets artikel 8:

»Aftaler, hvis genstand er de i bilag I A opførte tjenesteydelser, indgås i overensstemmelse med bestemmelserne i afsnit III til VI.«

4 Direktivets artikel 11, stk. 1, har følgende ordlyd:

»De ordregivende myndigheder anvender ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler de i artikel 1, litra d), e) og f), definerede fremgangsmåder, tilpasset med henblik på dette direktiv.«

- 5 Det bestemmes i artikel 15, stk. 2, i direktiv 92/50:

»Ordregivende myndigheder, som ønsker at indgå en offentlig tjenesteydelsesaftale ved offentligt eller begrænset udbud eller, på de betingelser, der er anført i artikel 11, ved udbud efter forhandling, tilkendegiver deres hensigt herom ved en bekendtgørelse.«

Faktiske omstændigheder og den administrative procedure

- 6 Det blev den 21. maj 1999 under et møde i byen Mödlings kommunalbestyrelse besluttet at oprette et juridisk uafhængigt organ til opfyldelse af de forpligtelser, som påhviler byen i henhold til Land Niederösterreichs affaldsbehandlingslov (Niederösterreichisches Abfallwirtschaftsgesetz 1992, LGBl. 8240), med henblik på særligt at levere tjenesteydelser på området for økologisk affaldsbehandling og foretage indkøb i denne forbindelse, navnlig på området for affaldsbortskaffelse.
- 7 Følgelig blev der den 16. juni 1999 udarbejdet en stiftelseserklæring vedrørende oprettelse af selskabet Stadtgemeinde Mödling AbfallwirtschaftsgmbH (herefter »selskabet Abfall«), hvis kapital for 100%’s vedkommende ejedes af byen Mödling. Den 25. juni 1999 besluttede kommunalbestyrelsen i Mödling at lade selskabet Abfall få eneret til affaldsbehandlingen på kommunens område.
- 8 Ved en tidsubegrænset kontrakt, som trådte i kraft med tilbagevirkende kraft 1. juli 1999, gav byen Mödling den 15. september 1999 selskabet Abfall eneret til at indsamle og behandle byens affald. I kontrakten blev den betaling, som byen

Mödling skulle betale til selskabet Abfall, fastsat i form af et fast beløb pr. skraldespand eller container.

- 9 På et møde den 1. oktober 1999 besluttede kommunalbestyrelsen i Mödling at afstå 49% af byens andele i selskabet Abfall til selskabet Saubermacher Dienstleistungs-Aktiengesellschaft (herefter »selskabet Saubermacher«). Det fremgår af mødedokumentet vedrørende dette møde, at der som følge af den beslutning, der blev truffet den 25. juni 1999, fandt flere forhandlinger sted med repræsentanter for selskaber, som var interesserede i at indgå et samarbejde med selskabet Abfall på affaldsområdet, særligt med selskabet Saubermacher.
- 10 Den 6. oktober 1999 blev stiftelseserklæringen for selskabet Abfall ændret med henblik på at give generalforsamlingen mulighed for at træffe de fleste afgørelser med simpelt flertal og at fastsætte det beslutningsdygtige antal til 51% af selskabskapitalen. Det blev endvidere besluttet, at selskabet internt og eksternt kan repræsenteres af to administratorer, som hver er udpeget af en selskabsdeltager, der sammen besidder retten til at tegne selskabet.
- 11 Afståelsen af de ovennævnte andele blev gennemført den 13. oktober 1999. Selskabet Abfall påbegyndte imidlertid først sin virksomhed den 1. december 1999, dvs. på et tidspunkt, hvor selskabet Saubermacher allerede ejede en del af selskabets andele.
- 12 Fra den 1. december 1999 til den 31. marts 2000 udførte selskabet Abfall udelukkende arbejde for byen Mödlings regning. Efter oprettelsen af et overførselscenter leverede selskabet ligeledes tjenesteydelser til tredjeparter, særligt andre kommuner i området.

- 13 Efter at have anmodet Republikken Østrig om at fremkomme med sine bemærkninger, fremsatte Kommissionen den 2. april 2003 en begrundet udtalelse, hvori den henviste til den tilsidesættelse af bestemmelserne i direktiv 92/50, som skyldes den omstændighed, at byen Mödling ikke havde afholdt udbud med henblik på tildelingen af den omhandlede kontrakt om affaldsbortskaffelse, selv om kontrakten skulle betragtes som en offentlig tjenesteydelsesaftale i henhold til direktivet.
- 14 Som svar på denne begrundede udtalelse, har Republikken Østrig anført, at indgåelsen af den omhandlede kontrakt med selskabet Abfall ikke faldt inden for anvendelsesområdet for udbudsdirektiverne, idet det drejede sig om en intern foranstaltning mellem Mödling kommune og selskabet Abfall.
- 15 Da Kommissionen ikke var tilfreds med dette svar, anlagde den nærværende sag.

Om søgsmålet

Parternes argumenter

- 16 Kommissionen har anført, at betingelserne for anvendelse af direktiv 92/50 er opfyldt, idet de procedurebestemmelser, som er fastsat i direktivets artikel 11, stk. 1, og de bestemmelser om offentliggørelse, som fremgår af direktivets artikel 15, stk. 2, fuldt ud finder anvendelse.
- 17 Kommissionen er af den opfattelse, at i modsætning til hvad den østrigske regering har anført inden for rammerne af den forudgående administrative procedure, er der

intet holdepunkt for, at der skulle findes et internt forhold mellem Mödling kommune og selskabet Abfall. I denne forbindelse har Kommissionen henvist til dom af 18. november 1999 i sag C-107/98 (Teckal, Sml. I, s. 8121, præmis 50), hvori Domstolen fastslog, at afholdelse af et udbud ikke er obligatorisk, såfremt den offentlige myndighed, som er en ordregivende myndighed, underkaster det pågældende selvstændige organ en kontrol, der svarer til den kontrol, den fører med sine egne tjenestegrene, og såfremt det selvstændige organ udfører hovedparten af sin virksomhed sammen med den eller de lokale myndigheder, det ejes af.

- 18 Kommissionen har anført, at på trods af at nævnte dom vedrører artikel 1, litra a), i Rådets direktiv 93/36/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb (EFT L 199, s. 1), kan den holdning, som Domstolen har indtaget, overføres til alle fællesskabsdirektiverne på udbudsområdet. Kommissionen har henvist til Teckal-dommen til støtte for sin argumentation om, at det alene er i tilfælde, hvor den ordregivende myndighed har ubegrænset kontrol over tilslagsmodtager, at udbudsdirektiverne ikke finder anvendelse. Hvis en privat virksomhed således ejer andele i det selskab, hvis bud er antaget, skal det ifølge Kommissionen antages, at den ordregivende myndighed ikke kan underkaste dette selskab »en kontrol, der svarer til den kontrol, den fører med sine egne tjenestegrene« i nævnte doms forstand. En privat virksomheds mindretalspost er således tilstrækkeligt til at udelukke, at der foreligger en intern foranstaltning.
- 19 Kommissionen har endvidere anført, at selskabet Saubermachers mindretalspost i det foreliggende tilfælde indebærer, at dette selskab har vetoret og har ret til at udpege en af de to administratorer, som har identiske rettigheder, hvilket udelukker at byen Mödling kan underkaste selskabet Abfall en kontrol, der svarer til den kontrol, den fører med sine egne tjenestegrene.
- 20 Den østrigske regering har heroverfor for det første bestridt, at den sag, som Kommissionen har anlagt, kan antages til realitetsbehandling.

- 21 Regeringen har anført, at oprettelsen af selskabet Abfall, indgåelsen af kontrakten om affaldsbortskaffelse og afståelsen af andele udgør tre særskilte handlinger som ikke burde have været undersøgt i henhold til bestemmelserne i direktiv 92/50, men direkte i henhold til bestemmelserne i EF-traktaten. En tilsidesættelse af direktivet kan således alene tænkes i det tilfælde, hvor foranstaltningerne blev truffet med henblik på at omgå anvendelsen af direktiv 92/50, eller i det tilfælde, hvor afståelsen af de omhandlede andele kunne give anledning til en handling, der faldt ind under bestemmelserne om tildeling af offentlige kontrakter.
- 22 Kommissionen har imidlertid ikke under traktatbrudsproceduren fremført nogen argumenter vedrørende disse tilfælde. Den har hverken inden for rammerne af den administrative procedure eller i stævningen afgrænset sagens genstand og har endvidere hverken godtgjort, at den omhandlede kontrakt blev indgået i strid med direktiv 92/50, eller redegjort for grundene til at den antager, at det er væsentligt for sagen, at der foreligger en intern foranstaltning.
- 23 Den østrigske regering har vedrørende realiteten for det andet foreholdt Kommissionen, at den ikke har taget den omstændighed i betragtning, at andelene i selskabet Abfall på tidspunktet for indgåelsen af kontrakten om affaldsbortskaffelse for 100%’s vedkommende ejedes af byen Mödling. Da der således var tale om en intern foranstaltning, var der ikke krav om afholdelse af udbud.
- 24 Regeringen har endvidere anført, at begrebet »en kontrol, der svarer til den kontrol, den fører med sine egne tjenestegrene« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i Teckal-dommen, ikke indebærer en identisk kontrol, men en sammenlignelig kontrol. Byen Mödling havde — selv efter afståelsen af 49% af andelene i selskabet Abfall — bevaret en sådan kontrol.

Domstolens bemærkninger

Formaliteten

- 25 Den administrative procedure har ifølge fast retspraksis til formål at give den berørte medlemsstat lejlighed til dels at opfylde sine fællesskabsretlige forpligtelser, dels virkningsfuldt at tage til genmæle over for Kommissionens klagepunkter (jf. bl.a. dom af 10.5.2001, sag C-152/98, Kommissionen mod Nederlandene, Sml. I, s. 3463, præmis 23, og af 15.1.2002, sag C-439/99, Kommissionen mod Italien, Sml. I, s. 305, præmis 10).
- 26 Heraf følger for det første, at genstanden for et søgsmål, som anlægges i henhold til artikel 226 EF, fastlægges ved den administrative procedure, som er hjemlet ved denne bestemmelse, og at den begrundede udtalelse og søgsmålet følgelig skal støttes på identiske klagepunkter. Er et klagepunkt ikke blevet fremsat i den begrundede udtalelse, kan det ikke antages til realitetsbehandling under proceduren for Domstolen (jf. bl.a. dommen i sagen Kommissionen mod Italien, præmis 11).
- 27 For det andet skal den begrundede udtalelse indeholde en sammenhængende og detaljeret fremstilling af de grunde, som har ført Kommissionen til den opfattelse, at den pågældende medlemsstat har tilsidesat en forpligtelse, der påhviler den i henhold til traktaten (jf. bl.a. dom af 4.12.1997, sag C-207/96, Kommissionen mod Italien, Sml. I, s. 6869, præmis 18, og af 15.1.2002, Kommissionen mod Italien, præmis 12).
- 28 I det foreliggende tilfælde har Kommissionen i punkt 16 i den begrundede udtalelse og i punkt 13 i åbningsskrivelsen anført, at begivenhedernes rækkefølge — fra

kommunalbestyrelsen i Mödlings beslutning om at give selskabet Abfall eneret til affaldsbehandlingen i kommunen til afståelsen af 49% af andelene i dette selskab til selskabet Saubermacher — viste, at den periode, hvori byen Mödling ejede 100% af andelene i selskabet Abfall, faktisk alene udgjorde en overgangsperiode, som førte til et privat selskabs deltagelse i dette selskab. Kommissionen har således under den administrative procedure klart redegjort for, at den anfægtede byen Mödlings synspunkt om, at der forelå tre særskilte foranstaltninger.

- 29 Kommissionen har således på en tilstrækkelig sammenhængende og detaljeret måde redegjort for årsagerne til, at indgåelsen af den kontrakt, som gav selskabet Abfall eneret til indsamling og behandling af affald i byen Mödling, ikke kunne betragtes som en intern foranstaltning og burde have været genstand for afholdelse af udbud, idet den fandt, at bestemmelserne i direktiv 92/50 fandt anvendelse.
- 30 Herefter skal det bemærkes, at sagens genstand klart var afgrænset, og at den østrigske regerings formalitetsindsigelse bør forkastes.

Realiteten

- 31 Inden for rammerne af nærværende sag har Kommissionen nærmere bestemt foreholdt de østrigske myndigheder, at de har givet en kommune tilladelse til at tildele en offentlig tjenesteydelseskontrakt til et selskab, som er retligt adskilt fra organet, og som for 49% vedkommende ejes af en privat virksomhed, uden at den procedure for afholdelse af offentlige udbud, som fremgår af direktiv 92/50, er blevet fulgt.

- 32 Det skal indledningsvist bemærkes, at betingelserne for anvendelse af direktivet er opfyldt i det foreliggende tilfælde. Byen Mödling skal som lokal myndighed betragtes som en »ordregivende myndighed« i henhold til artikel 1, litra b), i direktiv 92/50, som har indgået en gensidigt bebyrdende aftale med selskabet Abfall, der er en »tjenesteyder« i henhold til samme direktivs artikel 1, litra c). Indsamling og behandling af affald udgør tjenesteydelser i henhold til direktivets artikel 8 og bilag I A. Det fremgår endvidere af Kommissionens angivelser, som ikke er blevet bestridt af den østrigske regering, at den grænseværdi, som er fastsat i artikel 7, stk. 1, i direktiv 92/50, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/52/EF af 13. oktober 1997 (EFT L 328, s. 1), var overskredet i nærværende sag.
- 33 Følgelig kunne indgåelsen af kontrakter vedrørende disse tjenesteydelser i henhold til artikel 8 i direktiv 92/50 alene gennemføres i overensstemmelse med bestemmelserne i direktivets afsnit III-VI, særligt artikel 11 og artikel 15, stk. 2. Det følger af den sidstnævnte bestemmelse, at det påhvilede den pågældende ordregivende myndighed at offentliggøre en udbudsbekendtgørelse.
- 34 Det følger imidlertid af Domstolens praksis, at afholdelse af et udbud ikke er obligatorisk, også selv om medkontrahenten er en fra den ordregivende myndighed juridisk forskellig person, såfremt den offentlige myndighed, som er en ordregivende myndighed, underkaster det selvstændige organ en kontrol, der svarer til den kontrol, den fører med sine egne tjenestegrene, og såfremt det selvstændige organ udfører hovedparten af sin virksomhed sammen med den eller de lokale myndigheder, det ejes af (Teckal-dommen, præmis 50, og dom af 11.1.2005, sag C-26/03, Stadt Halle og RPL Lochau, Sml. I, s. 1, præmis 49).
- 35 Den østrigske regering har anført, at dette var tilfældet i denne sag, således at det ikke var nødvendigt at anvende de procedurer for indgåelse af offentlige tjenstedelskontrakter, som følger af direktiv 92/50.

- 36 Regeringen har for det første gjort gældende, at indgåelsen af kontrakten om affaldsbortskaffelse med selskabet Abfall, som fandt sted på et tidspunkt, hvor andelene i dette selskab stadig ejedes fuldstændigt af byen Mödling, ikke havde til formål at etablere et forhold mellem selvstændige juridiske personer, idet myndigheden kunne underkaste selskabet Abfall en kontrol, der svarer til den kontrol, den fører med sine egne tjenestegrene. Følgelig faldt kontrakten ikke ind under anvendelsesområdet for direktiv 92/50, og der kunne ikke pålægges byen Mödling nogen nogen forpligtelse til at gennemføre et offentligt udbud.
- 37 Denne argumentation kan ikke tages til følge.
- 38 Uden at det er nødvendigt at afgøre spørgsmålet om, hvorvidt den omstændighed, at Mödling kommune ejede hele kapitalen i selskabet Abfall på tidspunktet for tildelingen af den offentlige tjenesteydelseskontrakt, var tilstrækkeligt til at godtgøre, at denne myndighed kunne underkaste selskabet Abfall en kontrol, der svarer til den kontrol, den fører med sine egne tjenestegrene, skal det bemærkes, at det for sagen relevante tidspunkt til vurdering af, hvorvidt bestemmelserne i direktiv 92/50 skulle anvendes, ikke er det tidspunkt, hvor den omhandlede tjenesteydelseskontrakt faktisk er blevet tildelt. På trods af at en eventuel forpligtelse for den ordregivende myndighed til at gennemføre et udbud af retssikkerhedsmæssige årsager almindeligvis skal vurderes i lyset af de betingelser, der var gældende på tidspunktet for tildelingen af den omhandlede tjenesteydelseskontrakt, kræver de særlige omstændigheder i nærværende sag, at begivenheder, som er indtruffet efterfølgende, tages i betragtning.
- 39 Det bemærkes, at afståelsen af 49% af andelene i selskabet Abfall fandt sted kort efter at dette selskab havde fået tildelt en tidsbegrænset eneret til at indsamle og behandle affald i byen Mödling. Selskabet Abfall blev endvidere først funktionsdygtigt, efter at selskabet Saubermacher overtog en del af dets andele.

- 40 Det er ubestridt at ved hjælp af en kunstig konstruktion, som omfattede flere særskilte faser, nemlig oprettelsen af selskabet Abfall, indgåelsen af en kontrakt om affaldsbortskaffelse med dette selskab og afståelsen af 49% af andelene i dette selskab til selskabet Saubermacher, blev der tildelt en offentlig tjensteydelseskontrakt til en halvoffentlig virksomhed, hvoraf 49% af andelene ejedes af en privat virksomhed.
- 41 Tildelingen af denne tjensteydelseskontrakt skal derfor vurderes i lyset af alle disse faser og deres formål og ikke blot i henhold til deres rent tidsmæssige forløb, således som den østrigske regering har anført.
- 42 En undersøgelse af tildelingen af den omhandlede offentlige tjensteydelseskontrakt alene med udgangspunkt i det tidspunkt, hvor denne fandt sted, som den østrigske regering har foreslået, uden at tage hensyn til virkningerne af afståelsen med meget kort frist af 49% af andelene i selskabet Abfall til selskabet Saubermacher, ville være i strid med den effektive virkning af direktiv 92/50. Gennemførelsen af det formål, som direktivet forfølger, nemlig fri bevægelighed for tjensteydelser og adgang til en ufordrejet konkurrence i samtlige medlemsstater, ville blive bragt i fare, hvis de ordregivende myndigheder frit kunne gennemføre foranstaltninger til sløring af tildelingen af offentlige tjensteydelseskontrakter til halvoffentlige virksomheder.
- 43 Den østrigske regering har for det andet gjort gældende, at selv efter at have afstået 49% af andelene i selskabet Abfall til selskabet Saubermacher, havde byen Mödling bevaret en kontrol, der er identisk med den kontrol, den fører med sine egne tjenstegrene. Denne omstændighed burde i lyset af Teckal-dommen have undtaget byen fra forpligtelsen til at afholde et offentligt udbud, idet indgåelsen af kontrakten om affaldsbortskaffelse udgjorde en intern foranstaltning.

- 44 I denne forbindelse bemærkes, at den omhandlede gensidigt bebyrdende kontrakt om tjenesteydelser henhørende under det materielle anvendelsesområde for direktiv 92/50 er blevet indgået mellem en ordregivende myndighed og et privatretligt selskab, som er en fra den ordregivende myndighed juridisk forskellig person, men som myndigheden ejer en majoritetsandel af.
- 45 I dommen i sagen Stadt Halle og RPL Lochau har Domstolen allerede taget stilling til spørgsmålet om, hvorvidt den ordregivende myndighed i sådanne tilfælde er forpligtet til at følge de udbudsprocedurer, som er fastsat i direktiv 92/50, alene med den begrundelse, at en privat virksomhed ejer en andel, om end kun en minoritetsandel, af kapitalen i det selskab, myndigheden ønsker at kontrahere med.
- 46 Domstolen har fastslået, at den omstændighed, at en privat virksomhed ejer en andel af kapitalen i et selskab, som den pågældende ordregivende myndighed også ejer en andel af, under alle omstændigheder udelukker, at den ordregivende myndighed kan udøve en kontrol over dette selskab, som svarer til den kontrol, den fører med sine egne tjenestegrene, også selv om den private virksomheds andel kun er en minoritetsandel (dommen i sagen Stadt Halle og RPL Lochau, præmis 49).
- 47 Forholdet mellem en offentlig myndighed, som er en ordregivende myndighed, og dens egne tjenestegrene styres af hensyn og krav, som tjener forfølgelsen af almene formål. Derimod styres private investeringer i virksomheder af overvejelser, som tjener private interesser, og forfølger formål af en anden karakter (dommen i sagen Stadt Halle og RPL Lochau, præmis 50).
- 48 Tildelingen af en offentlig kontrakt til en halvoffentlig virksomhed uden afholdelse af et udbud er i strid med målsætningen om en fri og ufordrejet konkurrence samt med princippet om ligebehandling af de interesserede parter, som er fastsat i direktiv

92/50, for så vidt som en sådan fremgangsmåde giver den private virksomhed, som ejer en andel af den halvoffentlige virksomhed, en konkurrencefordel (dommen i sagen Stadt Halle og RPL Lochau, præmis 51).

- 49 Domstolen har fastslået, at en ordregivende myndighed, som har til hensigt at indgå en gensidigt bebyrdende aftale om udførelse af tjenesteydelser, der henhører under det materielle anvendelsesområde for direktiv 92/50, med et selskab, som er en fra den ordregivende myndighed juridisk forskellig person, men som den ordregivende myndighed ejer en andel af sammen med en eller flere private virksomheder, altid skal følge de i dette direktiv fastsatte fremgangsmåder for indgåelse af offentlige kontrakter (dommen i sagen Stadt Halle og RPL Lochau, præmis 52).
- 50 Følgelig skal det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktiv 92/50, idet byen Mödling har indgået en kontrakt om bortskaffelse af affald, uden at de procedure- og offentliggørelsesregler, som er foreskrevet ved direktivets artikel 8, sammenholdt med artikel 11, stk. 1, og artikel 15, stk. 2, er blevet overholdt.

Sagens omkostninger

- 51 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har nedlagt påstand om, at Republikken Østrig tilpligtes at betale sagens omkostninger, og Republikken Østrig har tabt sagen, bør det pålægges den at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Første Afdeling):

- 1) **Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler, idet byen Mödling har indgået en kontrakt om bortskaffelse af affald, uden at de procedure- og offentliggørelsesregler, som er foreskrevet ved direktivets artikel 8, sammenholdt med artikel 11, stk. 1, og artikel 15, stk. 2, er blevet overholdt.**

- 2) **Republikken Østrig betaler sagens omkostninger.**

Underskrifter